

KORTIL

GLE
DANJE
IZ
ME
ĐU
SLI
KA

MIRNA KUTLEŠA

24. 9. – 11. 10. 2024.

GLEĐANJE IZMEĐU SLIKA

Izložbom „Gledanje između slika“ umjetnica Mirna Kutleša predstavlja svoj recentni slikarski ciklus koji je nastajao nekoliko posljednjih godina i koji označava svojevrstan povratak umjetnice slikarstvu velikih formata. Iako su slika i crtež čitavo vrijeme osnova njenog rada, Mirnin senzibilitet za tihe, gotovo nezamjetne manifestacije naše pojavnosti često ju odvodi u manje formate, reduciranoj likovnog izraza te lirskog, intimističkog karaktera (*Tih rad* iz 2016. ili *Daydreaming* iz 2015.). Istog su ugođaja i njene prostorne instalacije i intervencije koje poduzima i poima kao proširenja tradicionalnih medija crteža i slikarstva (*U očima pauka* iz 2017. ili *At the Edge of Life* iz 2012.). Ni konceptualnost Mirni nije strana. Kao što će, ukoliko joj trenutna umjetnička preokupacija to nalaže, iako iskoracići iz medija, jednako će lako cijelinu potražiti izvan granica pojedinog rada – u seriji radova (*Smetnje u komunikaciji* iz 2009.) ili u asambleu medijski raznovrsnih radova (*Vrt u ogledalu* iz 2019.). Neovisno o formatu, mediju ili konceptu, Mirnino stvaralaštvo koherentnim čini posvećenost i dosljednost u promišljanju dvojnosti ljudske naravi koja jednako duguje prirodi koliko i kulturi. Riječ je o Mirninoj metatemi – tematskom određenju višeg reda koje, posebice na izložbi „Gledanje između slika“, nudi ključ za razumijevanje njene motivike čija se raznovrsnost proteže od dominantnih pejzaža preko animalistike, ljudskih figura pa sve do arhitekture. Na prvi se pogled Mirnini prizori mogu shvatiti kao uhvaćeni trenuci zbilje, kao portreti konkretnih mesta ili bilješke konkretnih situacija, a njezino slikanje „u jednom dahu“ može čak sugerirati plenerističku metodu bilježenja motiva direktno u prirodi. No, dok pleneristi rade brzo kako bi zabilježili prolazan trenutak stvarnosti, svjetla i sjene, Mirna stvara u hipu

Izdavač: HKD / Galerija Kortil
 Za izdavača: Edvin Liverić Bassani
 Voditeljica galerije: Ivana Lučić
 Autorica teksta: Vana Gović Marković
 Lekcija: Lidija Toman, Leksiko
 Obljekovanje i grafička priprema: Studio GLAZAR
 Tisk: Adria print, Rijeka
 Rijeka, rujan 2024.

Izložba je ostvarena zahvaljujući finansijskoj potpori Grada Rijeke, Primorsko-goranske županije te Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske.

NASLOVNICA: Narcis, 2023.

primorsko
goranska
županija

da bi zabilježila nešto sasvim suprotno, njenu esenciju. Riječ je o trenucima nadahnuća kada vlastito akumulirano iskustvo boravka u prirodi apstrahira u predodžbe, često neodvojive od kolektivnih predodžbi mitova i arhetipova. Gestualnost Mirnina rukopisa nije stoga vođena deskripcijom već uzbudjenjem sažimanja totaliteta iskustva u jednom jedinom motivu. Uzmimo za primjer sliku „Argonauti“, posljednju iz mini serije naziva „Nemogući otoci“, koja prikazuje otok čije kopno ne vidimo već naslućujemo iz konfiguracije stabala koja na njemu rastu. Stabla dominiraju slikom uslijed centralne pozicije, veličine, zasićenog kolorita, guščih namaza te visokog stupnja slikarske dorađenosti koja nam omogućava da ih identificiramo kao različite vrste iz porodice bora. More i nebo koji ih okružuju bitno su drugačijih vrijednosti, izvedeni su skicozno, razliveno, lazurnim namazima pastelnih boja na pozadini platna koje izbija prema van, kao da se tu slika nastoji oslobođiti svake reprezentacije.

Mirna je likovnim jezikom borovima odlučila podariti tvarnost pojedinačnog i time ih je priupustila u materijalnost zbilje, dok je nebu i moru istu tu tvarnost uskratila, kako bi odškrinula vrata snovitosti. I naposljetku, tu je brod s putnicima koji svojom oblikovnom sumarnošću i koloritom više pripadaju potonjem svijetu, iako ne u potpunosti. Putnici su to izvan vremena i prostora, više nego ljudi, oni su simboli ljudske potrebe za otkrivanjem nepoznatog.

Stvaralaštvo u trajnoj dijalektici univerzalnog i singularnog,
ili (platonovskim jezikom rečeno) svijeta ideja i njihovih
mnogostruktih odraza i sjena, neminovno ima autoričin doživljajni
i misaoni aparat u svom središtu, u tom se središtu isprepliću
krajnosti te kreiraju figuralni prikazi i fabulacije neke sasvim nove
zbilje, istovremeno bliske i začudne: „Na početku svijeta, pa i
prije samog početka, bila je krava. Oslikanog trbuha i pogleda
koji je hipnotizirao. Imala je zlatno tele. Ne zna se točno u kojem
trenutku i kako, ali tele je postalo dječak, a neke priče kažu da je
ono već iz utrobe krave izašlo u obliju dječaka. Jedne noći uz
nogu krave uspela se zmija privučena mirisom mlijeka, i zagrizla
u njeno nabreklo vime. Mlijeko je poteklo niz tlo kao potočić, a
potom je nastala rijeka. U njoj je dječak prvi put ugledao svoj
odraz i krenuo nizvodno.“¹

5

Ovim izmaštanim mitom Mirna je svom novom ciklusu podarila
narativnu potku i potakla nas na relacijsku interpretaciju, na
čitanje između slika. Ohrabrla nas je da i sami taj značenjski
prazan prostor između slika ispunimo vlastitim asocijativnim
imaginarijem, da – figurativno rečeno – uzvratimo pogled Svetoj
Kravi, jedinoj protagonistici koja nas s Mirnih slika netremice
promatra.

Pored hinduističkog simbola svete krave, u Mirninom ciklusu
izdašno je zastupljena i voda kao potentan transkulturnalni
simbol. Dok su njihova temeljna značenja u osnovi veoma
podudarna, oba simbola podrazumijevaju život, plodnost i
čistoću, sveta krava ujedno predstavlja zemlju i majčinstvo
kao kategorije statičnosti i trajnosti, dok se dodatna značenja
vode (među inima) crpe iz njene fluidnosti sugerirajući sasvim
suprotne kategorije promjenjivosti, pokrenutosti i prolaznosti.

SVETA KRAVA
2021., ulje na platnu, 130 x 150 cm
vl. Danijel Pribanić

¹ Citat Mirne Kutleše preuzet iz predgovora izložbe „Prije početka“ autora Damira Stojnića, Galerija Lamparna, Labin, listopad 2023.

IGRE RATA
2022., ulje na platnu, 120 x 180 cm
vl. Diana Zalar

GALERIJA KORTIL

Pokrenutost jest i opći dojam koji stječemo promatrajući Mirnina platna. Riječ je o dinamiziranim slikarskim površinama koje su u trajnom procesu preoblikovanja. Na njima forme istovremeno nastaju i nestaju, figuracija često egzistira na rubu apstrakcije, a perspektiva se gubi u teksturi plohe. Kombinirajući različite slikarske pristupe (plošnost i perspektivu, skicoznost i dorađenost, pastozno i lazurno slikanje, tonsku modelaciju i kolorističku modulaciju) Mirna izbjegava motiv dovesti u stadij njegove dovršenosti i odvojivosti od okoline/pozadine. Sasvim suprotno, nastoji sugerirati permanentnu mijenu i uvjetovanost kontekstom. Umjetnica time donosi intuitivni pogled na suvremeno doba koje je sociolog Zygmunt Bauman označio pojmom „tekuće modernosti“. Doba tekuće modernosti rastače sve što je čvrsto, stabilno i trajno pa u naše živote unosi posvemašnju nesigurnost, fragmentaciju i dezorientiranost. Naša se aktivnost svodi na fiksiranje vlastitog identiteta u dinamičnom svijetu procesnosti: *Potraga za identitetom je neprekidna borba da taj tok zaustavimo ili usporimo, da učvrstimo fluidno, damo oblik bezobličnom.*²

Društvenoj dezintegraciji, našoj vremenskoj i prostornoj neučvršćenosti, Mirna suprotstavlja figuralne prikaze koji nadilaze partikularnosti, koji egzistiraju onkraj vremena i prostora, često nadahnuti arhetipom ili mitom. Ugodaj začudnosti i snovitosti pritom postaje temeljni kohezivni element svake slike, a onda i ciklusa u cjelini. Pored već navedenog, spomenuti ugodaj proizlazi i iz transparentnog slikarskog postupka koji teži razotkrivanju procesa – svaku Mirninu slikarsku misao, asocijaciju ostavlja zabilježenom, svaku fazu stvaranja vidljivom. Ništa što je naslikano ne briše se i ne nestaje, već u svojoj mijeni ostaje trajno zabilježeno.

² Zygmunt Bauman, „Tekuća modernost“, Zagreb: Naklada Pelago, 2011., str. 84.

MIRNA KUTLEŠA (1980., Rijeka) diplomirala je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2004. Od tada bilježi kontinuiranu prisutnost na hrvatskoj likovnoj sceni sudjelujući na brojnim samostalnim i skupnim izložbama. Sa svojim radovima zastupljena je u zbirci Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci, zbirci Erste Fragmenti, te mnogim privatnim zbirkama.

Njena umjetnička praksa zasniva se na slikarstvu, odnosno slici čije uporište pronalazi u različitim izvorima, preplićući osobno i kolektivno iskustvo. Bilo da je riječ o klasičnoj slici, crtežu ili prostornim instalacijama i intervencijama, radovi su uvijek utemeljeni u atmosferi te značenjskoj i izvedbenoj slojevitosti, propituju vizualni okoliš s njegovim hijerarhijama, uspostavljenim narativima i kanonima reprezentacije te tragaju za onim neočekivanim i potisnutim.

Osim umjetničkim Kutleša se bavi i pedagoškim radom. Osmislila je i provela niz radionica za djecu i odrasle u suradnji s lokalnim muzejima te Sveučilištem u Rijeci. Niz godina djelovala je kao samostalna umjetnica u sklopu HZSU-a, a od 2019. je zaposlena na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci gdje predaje slikarstvo.

GALERIJA KORTIL

SLIJEPI PUTNICI
2023. ulje na platnu, 70 x 90 cm

DRUGI PUT, DRUGA ŠUMA
2023., ulje na platnu, 130 x 150 cm

GALERIJA KORTIL

POKRIVENO ŠUMOM
2024., ulje na platnu, 156 x 206 cm

Galerija Kortil | Strossmayerova 1, Rijeka
ponedjeljak – petak: 10 – 13 | 17 – 20 sati
subota: 10 – 13 sati

⊕ hkd-rijeka.hr/galerija-kortil
f @ galerijakortil